

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/02202-0/2022
Érkezett:	2022 SZEPT 27. <i>Képvisezővel</i>
Példányok száma:	1
Kezelőiroda:	<i>eu</i>
Melléklet:	15
BÍRÓSÁGI AKTA	

Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 10.	
FŐLAJSTROMSZÁM	KEZELŐIRATON
ELEKTRONIKUS IRATPOL	KÉSZÍTETT IRATPOL
2022 -09- 19	
PÉLDÁNY:	IV
MELLÉKLET:	KÖZTÖK
Bpk 482/2022	

Alkotmánybíróság

Felterjesztendő a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **dr. Horváth Vivien ügyvéd** [redacted] mint

[redacted] lakos vagyoni érdekelt (a továbbiakban: **Indítványozó**) – 1. sz. alatt csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt – **meghatalmazott képviselője** (segítője) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

I. Kérelem

I.1. Jelen alkotmányjogi panasz elsősorban a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 2.Bpk.XVIII.482/2022/2. számon egyszerűsített felülvizsgálati eljárás keretében hozott elsőfokú és a Fővárosi Törvényszék 24.Beüf.8973/2022/4. számon hozott másodfokú végzéseinek **alaptörvény-ellenességének megállapítására** és az Abtv. 43. § szerinti **megsemmisítésére** irányul, így indítványozó **kifejezetten kéri** a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 2.Bpk.XVIII.482/2022/2. számon hozott elsőfokú és a Fővárosi Törvényszék 24.Beüf.8973/2022/4. számon hozott másodfokú végzéseinek **megsemmisítését**.

I.2. Jelen alkotmányjogi panasz másodsorban – tekintettel arra, hogy az alapeljárásban hozott, egyszerűsített felülvizsgálattal támadott másodfokú döntés is sérti az Indítványozó alapjogát – a Fővárosi Törvényszék által 21.Bf.12.661/2018/135. számon meghozott másodfokú ítéletnek a budapesti [redacted] kerületi ingatlan-nyilvántartásban [redacted] helyrajzi szám alatt felvett, természetben [redacted] szám alatti ingatlant érintő vagyonekobbzásról rendelkező részének **alaptörvény-ellenességének megállapítására** és az Abtv. 43. § szerinti **megsemmisítésére** irányul, így indítványozó **kifejezetten kéri** a Fővárosi Törvényszék által 21.Bf.12.661/2018/135. számon meghozott másodfokú ítéletnek a budapesti [redacted] kerületi ingatlan-nyilvántartásban [redacted] helyrajzi szám alatt felvett, természetben [redacted] szám alatti ingatlant érintő vagyonekobbzásról rendelkező részének **megsemmisítését**.

I.3. Kérem továbbá a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszék által 21.Bf.12.661/2018/135. számon meghozott másodfokú ítéletnek a budapesti [redacted] kerületi ingatlan-nyilvántartásban [redacted] helyrajzi szám alatt felvett, természetben [redacted] alatti ingatlant érintő **vagyonekobbzásról** rendelkező részének **vegrehajtását** az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig **függessze fel**.

II. Előzmények (pertörténet és tényállás, jogorvoslati lehetőségek kimerítése)

II.1. A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság, mint elsőfokú bíróság előtt 2.B.876/2014. szám alatt **büntetőeljárás** volt folyamatban **embercsempészés** bűntette mia [redacted]

és társai ellen. A bírósági eljárást megelőző nyomozás során a Nemzeti Nyomozó Iroda 2010. június 22. napján **biztosítási intézkedést** rendelt el az Indítványozó tulajdonát képező, illetve szülei: [REDACTED] I. rendű és [REDACTED] VI. rendű terheltek haszonélvezeti jogával terhelte, a **budapesti [REDACTED] kerületi ingatlan-nyilvántartásban** [REDACTED] alatt felvett, természetben [REDACTED] szám alatti, lakóház, udvar, gazdasági épület megjelölésű ingatlan (a továbbiakban: **Ingatlan**) vonatkozásában. Az Ingatlant Indítványozó, mint állagvevő 2009. május 2. napján kelt adásvételi szerződés útján vásárolta meg azzal, hogy szülei: [REDACTED] VI. rendű, és [REDACTED] I. r. vádlottak javára haszonélvezeti jog került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba az Ingatlan vonatkozásában. Ennek indoka, hogy az adásvétel idején az Indítványozó nem töltötte be 16. életévét, s bár jelentős, de nem állandó jövedelemmel rendelkezett, így hitelképes nem volt, ezért a hitelt szülei vették fel, melynek feltétele volt azonban, hogy legalább vagyoni értékű jogukat bejegyezzék az ingatlan-nyilvántartásba.

A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság a 2018. április 9. napján 2.B.XVIII.876/2014/494. szám alatt hozott elsőfokú ítéletében megállapította [REDACTED] I. rendű és [REDACTED] VI. rendű vádlottak bűnösségét a vád szerinti cselekményben, azonban az Ingatlan zár alá vételét megszüntette. Az Ingatlant érintő vagyoneklobzást az elsőfokú bíróság nem rendelt el. Az elsőfokú ítéletet 2. szám alatt csatolom. Tette ezt elsősorban azon közokiratra hivatkozva, mely szerint az I. rendű vádlott testvére és annak házastársa, [REDACTED] és [REDACTED] 2010. június 28. napján közjegyző előtt akként nyilatkoztak, hogy keresztányukat, az Indítványozót 16 éven keresztül rendszeresen támogatták jelentős összeggel és az Ingatlant ebből, illetve banki hitelfolyósítása nyomán vásárolták számára szülei. Az elsőfokú bíróság szerint a közokiratba foglalt nyilatkozat tartalmát semmi nem cáfolja, ezért az ingatlan zár alá vételét megszüntette. A támogatásról szóló közokiratba foglalt nyilatkozatot 3. sz. alatt csatolom.

II. 2. A fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Törvényszék, mint **másodfokú bíróság** azonban a 2020. február 14. napján hozott, 21.Bf.12.661/2018/135. számon meghozott másodfokú ítéletében az Ingatlan vonatkozásában **vagyoneklobzást** rendelt el. Az másodfokú ítéletet 4. sz. alatt csatolom. A másodfokú ítélet szerint irányadó jogszabályhely az 1978. évi IV. törvény 77/B. §-a. Ezen szakasz (1) bekezdése a) pontja szerint vagyoneklobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett, míg a b) pont szerint arra a vagyonra is, amelyet az elkövető bünszervezetben való részvétele ideje alatt szerzett, továbbá a c) pont alapján arra a vagyonra is, amely a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyon helyébe lépett. A hivatkozott szakasz (2) bekezdése szerint pedig a vagyoneklobzást el kell rendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyonra is, amellyel más gazdagodott.

A **másodfokú ítélet** indokolása szerint a büntetőügy iratai alapján egyrészt az állapítható meg, hogy az Ingatlant 2009. november 17. napján – tehát a bünszervezetben való részvétel ideje alatt – jegyezték be az 1994. évben született, ekkor kiskorú, jövedelemmel nem rendelkező Indítványozó nevére, aki [REDACTED] és [REDACTED] VI. rendű vádlottak gyermeke, illetve [REDACTED] III. rendű vádlott féltestvére. Az Ingatlan mind az I., mind a VI. rendű vádlott lakóhelyeül szolgált, a tulajdoni lapon a javukra holtig tartó haszonélvezeti jog került bejegyzésre. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban az Indítványozó nagynénje és férje által tett közokiratba foglalt nyilatkozat nem alkalmas azon következtetés megdöntésére, miszerint az Ingatlan bűncselekmény elkövetéséből ered, azt a hivatkozott vádlottak bűncselekmény elkövetése során szereztek meg, bünszervezetben való részvételük ideje alatt. A másodfokú bíróság szerint továbbá a másfél évtizeden keresztül

megvalósuló, 100.000 amerikai dollárnyi támogatás megtörténte eleve életszerűtlen, annak tényét a hivatkozott közjegyzői okiraton kívül semmilyen egyéb adat nem támasztotta alá. Mindezen adatok összevetésével a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem vonható le más következtetés, mint hogy az adott ingatlan bűncselekmény elkövetéséből származó vagyon, ezért a vagyonekobbzásnak helye van.

II.3. Az I. rendű terhelt védője, a VI. rendű terhelt védője és ők egyben mint az Indítványozó akkori meghatalmazott képviselői (segítői) **felülvizsgálati indítványt** terjesztettek elő a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont bb) alpontja alapján – a vagyonekobbzást érintően – arra hivatkozva, hogy az Indítványozó tulajdonában lévő ingatlan vonatkozásában a vagyonekobbzásra törvénysértően került sor. A felülvizsgálati indítványban kifejtették, hogy az eljárás során sem a nyomozó hatóság, sem a bíróság nem vizsgálta azt, hogy a vádlottak 2009. áprilisa és 2009. május 2. között – ha az önerő második részének megfizetési dátumát tekintjük, 2009. június 5. között – nem kaphattak annyi anyagi ellenszolgáltatást, amennyi a vételár önerejét, azaz összesen 20.650.000,- Ft-ot fedezte volna. Az indítványozók – indítványukban kifejtettek igazolására – csatolták az Artisjus Magyar Szerzői és Jogvédő Iroda Egyesület igazolását, amely cáfolja, hogy 2009. évtől nem rendelkezett volna jövedelemmel az akkor még fiatalkorú Indítványozó. 2008-ban ugyanis a [REDACTED] csatorna zenei tehetségkutató műsorában, a [REDACTED] produkcióban kiemelkedő sikert ért el, majd lemezei, fellépései okán jelentős bevételekre tett szert. Az Artisjus Magyar Szerzői és Jogvédő Iroda Egyesület igazolását jelen indítványhoz is csatolom 5. sz. alatt.

Csatolom továbbá 6. sz. alatt az Indítványozó – a felülvizsgálati indítványhoz szintén csatolt – felülhitelesített nyilatkozatát, melyben igazolja, hogy az ingatlanra felvett hitel részleteit lejáratig ő fizette meg jövedelméből, valamint [REDACTED] támogatásából, oly módon, hogy édesanyjának adott különböző összegeket.

A felülvizsgálati indítványban kifejtésre került, hogy mivel az Indítványozó ösztöndíjas lett, így nagynénje támogatását az Ingatlan hiteltörlesztésére tudta felhasználni. Az ösztöndíjról szóló igazolást és annak hiteles fordítását 7. sz. alatt csatolom.

A felülvizsgálati indítványhoz indítványozók csatolták továbbá I. r. terhelt azon nyilatkozatára, amelyben kifejti, hogy az Ingatlan vételárához nem járult hozzá. Ezen nyilatkozatot szintén csatolom jelen indítványhoz 8. sz. alatt.

A **Kúria** a felülvizsgálati indítványt **elutasította** arra hivatkozással, hogy egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatásának van helye akkor, ha a bíróság az alapügyben a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem rendelkezett, vagy nem a törvénynek megfelelően rendelkezett a vagyonekobbzásról. A Be. 650. § (1) bekezdés c) pontja alapján továbbá amennyiben a törvénysértés egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatása útján orvosolható, nincs helye felülvizsgálatnak.

II.4. Az Indítványozó 2022. április 26. napján **egyszerűsített felülvizsgálati indítványt** nyújtott be az elsőfokon eljáró bírósághoz a Fővárosi Törvényszék által 21.Bf.12.661/2018/135. számon meghozott másodfokú ítéletnek az Ingatlant érintő vagyonekobbzásról rendelkező részének hatályon kívül helyezése iránt.

Az Indítványozó az egyszerűsített felülvizsgálati indítványban arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság nem a törvénynek megfelelően rendelkezett a vagyonekobbzásról.

Az Indítványozó álláspontja szerint a másodfokú eljárás során semmilyen konkrét bizonyíték nem támasztotta alá, hogy az Ingatlan bűncselekmény elkövetéséből ered, továbbá a másodfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy a jelen indítványhoz 2. sz. alatt csatolt, támogatásról szóló közokiratba foglalt nyilatkozatot miért nem fogadta el, illetve miért tartott életszerűtlennek ekkora összegű támogatást ilyen közeli rokontól. Az elsőfokú bíróság által

elfogadott közokirattal szemben ugyanis a másodfokú eljárás során sem merült fel semmilyen egyéb bizonyíték, annak valóságát, illetve tartalmát más bizonyíték nem cáfolta a másodfokú eljárás során sem. Erre vonatkozóan a másodfokú bíróság sem vett fel egyéb bizonyítást. Az Indítványozó hivatkozott arra, hogy amennyiben a Fővárosi Törvényszéknek – ha a közokirat tartalmával, vagyis az ellenbizonyítással kapcsolatban aggályai merültek fel – az eljárás során vizsgálnia kellett volna a vagyonekbevitel alkalmazhatóságát. Vizsgálnia kellett volna, hogy az ellenbizonyítás miatt nem foghat helyt, s így miért alkalmazza a vagyonekbevitel mellett fennálló törvényi vélelmet. Mindezt továbbá az ítéletben részletezni és indokolni kellett volna. Ehelyett az ellenbizonyítékot indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta és elrendelte a vagyonekbevitelt.

Az Indítványozó kifejtette, hogy mivel az Ingatlan törvényes eredete és forrása bizonyított volt az eljárás során, nem eshet vagyonekbevitel alá. Az eljárás adatai, ügyiratai alapján megállapítható volt ugyanis, hogy az Ingatlan tulajdonjogának megszerzésében, illetve annak finanszírozásában I. r. vádlott nem vett részt, az Ingatlan nem képezte I. r. vádlott tulajdonát, nem is szolgált lakóhelyül, így az Ingatlan sem I. r. vádlotthoz, sem pedig bűncselekményhez nem köthető.

Az Indítványozó álláspontja szerint a vagyonekbevitel csak a bűncselekmény elkövetéséből származó javak nemzetközi egyezményekben is kötelezően előírt elvonását teszi lehetővé. Az intézkedés célja azon vagyon elvonása, amely bűncselekményből ered, azaz törvénytelen.

Az Ingatlan törvényes eredete az eljárás során – meg nem cáfolt – bizonyítékkal igazolt volt, így a törvényi vélelem megdőlt, az Ingatlan a törvény alapján nem eshetett volna vagyonekbevitel alá. Ennek ellenére azonban a másodfokú bíróság elrendelte a vagyonekbevitelt, s az ítéletben ennek elfogadható indokát nem adta.

A Fővárosi Törvényszék vagyonekbeviteléről szóló rendelkezése továbbá – azon kívül, hogy törvénytelen – több büntetőeljárás alapelvet is sért, nevezetesen: a vád bizonyítására a vádló köteles, s a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.

Az Indítványozó által benyújtott egyszerűsített felülvizsgálati indítvány nem a másodfokú ítélet mérlegelését támadta, csupán arra kívánt rámutatni, hogy a másodfokú bíróság megalapozatlanul, bizonyítékok nélkül minősítette az Ingatlant bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonnak, illetve figyelmen kívül hagyta a törvényi ellenbizonyítás lehetőségét, továbbá azt, hogy ezen ellenbizonyítás sikeres volt és annak sikerességét az eljárás során egyéb körülmény, bizonyíték nem cáfolta. Mindezek alapján a másodfokú bíróság törvénytelenül rendelkezett a vagyonekbevitelről, így egyszerűsített felülvizsgálati eljárásnak volt helye.

Az egyszerűsített felülvizsgálati indítványt 9. sz. alatt csatolom.

II.5. Ezen egyszerűsített felülvizsgálati indítványt azonban az alapeljárásban eljáró elsőfokú bíróság a 2.Bpk.XVIII.482/2022/2. számon hozott végzésével **elutasította** arra hivatkozással, hogy a törvényi vélelemmel szembeni bizonyítás nem vezetett eredményre, az ügyben más következtetés nem vonható le, mint hogy az ingatlan bűncselekmény elkövetéséből származik, ezért annak vonatkozásában vagyonekbevitelnek van helye.

Azt azonban, hogy az ügyben más következtetés is levonható, éppen az elutasító végzést meghozó bíróságnak az alapeljárásban hozott ítélete bizonyítja, mely nem rendelkezett a vagyonekbevitelről. Erre tekintettel pedig a másodfokú bíróságnak részletesebben kellett volna vizsgálnia a vagyonekbevitel alkalmazhatóságát, tekintettel arra is, hogy az eljárás során a törvényi vélelemmel szemben – meg nem cáfolt - ellenbizonyíték merült fel.

A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 2.Bpk.XVIII.482/2022/2. számú végzését 10. sz. alatt csatolom.

II.6. Az egyszerűsített felülvizsgálati indítványt elutasító végzéssel szemben Indítványozó **fellebbezéssel** élt.

A fellebbezésben Indítványozó hivatkozott a támogatásról szóló közokirat bizonyító erejére és arra, hogy az elsőfokú bíróság – tekintettel arra, hogy az ellenbizonyítást nem fogadta el sikeresnek – a becsatolt közokirat tartalmát nem fogadta el valódinak, törvényben előírt bizonyító ereje ellenére. Az elsőfokú bíróság, mint jogalkalmazó szerv ezzel megszegte a legalapvetőbb törvényi rendelkezéseket, nem vette figyelembe a közokirati jelleghez fűződő elemi elvárásokat és sértette a kiszámítható és egységes jogalkalmazás, továbbá a jobbiztonság követelményét.

Az fellebbezést 11. sz. alatt csatolom.

II.7. A fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság – a 2022. július 18. napján kelt és 2022. július 19. napján kézbesített végzésével – a XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság egyszerűsített felülvizsgálati indítványt elutasító végzését **helybenhagyta**.

A másodfokú bíróság indokolása szerint a vagyonek Kobzás melletti törvényi vélelmet illetően az ellenkező bizonyítására lehetőség van, a bizonyítási teher azonban fordított, ami azt jelenti, hogy kétséget kizáró módon a vagyoni érdekeltnek kell igazolni azt, hogy az adott vagyontárgy törvényes forrásból származott. A Fővárosi Törvényszék szerint ebben a helyzetben a Be. 7.§ (4) bekezdése nem a bizonyítót, hanem a vélelmet védi, így ezen elv sérelmére a jogi képviselő jelen ügyben alaptalanul hivatkozott.

A Fővárosi Törvényszék 24.Beüf.8973/2022/4. számú végzését 12. sz. alatt csatolom.

III. Jogsérelem, érintettség

Az Indítványozó álláspontja szerint a fent ismertetett bírói döntések az Indítványozó **tulajdonhoz és tisztességes eljáráshoz való**, Alaptörvényben biztosított **jogait** sértik.

Magyarország Alaptörvénye az alábbiak szerint rendelkezik:

B) cikk

(1) *Magyarország független, demokratikus jogállam.*

I. cikk

(1) *AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.*

(2) *Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.*

(3) *Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.*

XIII. cikk

(1) *Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.*

(2) *Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.*

XXIV. cikk

(1) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*

Az Indítványozó a II. pontban írt büntetőeljárásban vagyoni érdekeltként vett részt, az eljárást lezáró jogerős döntés az Indítványozó tulajdonában álló ingatlant érintő vagyonek Kobzásról rendelkezett, így ezen bírói döntés az Indítványozó tulajdonhoz való alkotmányos jogát érinti, azt korlátozza. Az eljáró bíróságok továbbá nem indokolták kellőképpen, hogy a vagyonek Kobzás mellett fennálló törvényi vélelem megdöntése álláspontjuk szerint miért nem volt sikeres és miért alkalmazták a vagyonek Kobzást, így a fenti bírói döntések sértik az Alaptörvényben foglalt indokolási kötelezettséget is.

III. Hatáskör

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján rendelkezik hatáskörrel a T. Alkotmánybíróság a jelen alkotmányjogi panasz elbírálására.

Az alkotmányjogi panasz előterjesztésére a jogosultságot az indítványozó részére az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a biztosítja.

Alaptörvény

Az Alkotmánybíróság

24. cikk

(1) *Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve.*

(2) *Az Alkotmánybíróság [...] d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. [...]*

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.)

27. § (1) *Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés*

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Indítványozó az Alkotmánybíróság hatáskörét a fenti alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezésre alapítja, ugyanis a jelen indítványban megjelölt döntések a III. pont szerint érintett Indítványozó III. pontban írt alapjogait sértik. Mindezek alapján Indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására jogosult. Indítványozó továbbá a II. pont szerint jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, tekintettel arra, hogy a vagyonek Kobzást elrendelő másodfokú döntéssel szemben egyszerűsített felülvizsgálatot kezdeményezett, mely – az Indítványozó fellebbezése folytán – másodfokon zárult le jogerősen.

IV. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Abtv.

30. § (1) Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani.

A panasz benyújtására nyitva álló határidő tekintetében Indítványozó az alábbiakat kívánja előadni:

Jelen alkotmányjogi panasz elsősorban a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 2.Bpk.XVIII.482/2022/2. számon egyszerűsített felülvizsgálati eljárás keretében hozott elsőfokú és a Fővárosi Törvényszék 24.Beüf.8973/2022/4. számon hozott másodfokú végzéseit sérelmezi. A jogerős másodfokú döntés kézbesítésének időpontja 2022. július 19. napja, mely az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló 60 napos határidő kezdete. A benyújtásra nyitva álló 60 napos határidő így 2022. szeptember 19. napján jár le.

Jelen alkotmányjogi panasz másodsorban a Fővárosi Törvényszék által 21.Bf.12.661/2018/135. számon meghozott másodfokú ítéletnek a budapesti [REDACTED] kerületi ingatlan-nyilvántartásban [REDACTED] helyrajzi szám alatt felvett, természetben [REDACTED] [REDACTED] szám alatti ingatlant érintő vagyonekbobzásról rendelkező részét sérelmezi. Az Indítványozó álláspontja szerint a benyújtására nyitva álló 60 napos határidőt ezen ítéleti rendelkezés tekintetében is megtartottnak kell tekinteni. A panasz benyújtására nyitva álló határidő kezdetét ugyanis szintén az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás jogerős lezárásától kell számítani, mivel ezen eljárás biztosította Indítványozó szerint a kétfokú jogorvoslatot, tekintettel arra, hogy a vagyonekbobzásról az alapeljárásban eljáró elsőfokú bíróság nem rendelkezett, azt csupán a másodfokú bíróság rendelte el. Az Indítványozónak tehát az egyszerűsített felülvizsgálat biztosította a 'rendes jogorvoslatot'.

V. Érdemi indokolás

Kérelmem **indokául** az alábbiakat kívánom előadni:

V.1. A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság, mint elsőfokú bíróság előtt 2.B.876/2014. szám alatt folyamatban volt büntetőeljárásban az Indítványozó vagyoni érdekeltként szerepelt, ugyanis a tulajdonát érintő Ingatlant az eljárás során eljáró hatóságok zár alá vették, mint vagyonekbobzás alá eső vagyontárgyat. Az elsőfokú döntés azonban az Ingatlan zár alá vételét megszüntette, s az Ingatlant érintő vagyonekbobzást nem rendelt el. Az elsőfokú bíróság ezt a jelen alkotmányjogi panaszhoz 2. sz. alatt csatolt közokiratba foglalt nyilatkozattal indokolta, melynek tartalmát a bíróság szerint semmi nem cáfolta az eljárás során. A vagyonekbobzás mellett fennálló törvényi vélelem megdöntését tehát sikeresnek ítélte a bizonyítási eljárást lefolytató, elsőfokú bíróság.

Ezzel szemben a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék az Ingatlan vonatkozásában vagyonekbobzást rendelt el. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vagyoni érdekelt nagynénje és férje által tett közokiratba foglalt nyilatkozat nem alkalmas azon következtetés megdöntésére, miszerint az Ingatlan bűncselekmény elkövetéséből ered, továbbá a másfél évtizeden keresztül megvalósuló, 100.000 amerikai dollárnyi támogatás megtörténte eleve életszerűtlen.

A másodfokú bíróság azonban nem adta indokát annak, hogy a hivatkozott, közokiratba foglalt nyilatkozatot miért nem fogadta el, illetve miért tartott életszerűtlennek ekkora összegű támogatást ilyen közeli rokontól. A másodfokú bíróság – mintegy felülmérlegelve az elsőfokú bíróság ítéletét – arra a következtetésre jutott, hogy az Ingatlan bűncselekmény elkövetéséből származó vagyon, ezért a vagyonekbobzásnak helye van

Tekintettel arra, hogy a bűnösség kérdésében nem született ellentétes döntés, a másodfokú bíróság ítélete kihirdetésével jogerős lett, fellebbezésre az Indítványozónak nem volt lehetősége, bár a vagyonekobbzás tekintetében elsőfokúnak tekinthető az elrendelésről rendelkező döntés. A másodfokú ítélettel szemben Indítványozó a Be. 671. § 12. pontja alapján egyszerűsített felülvizsgálati indítványt nyújtott be, mely a fent kifejtettek szerint a rendes jogorvoslat funkcióját is betöltötte.

Az egyszerűsített felülvizsgálat iránti indítvány lényege szerint a másodfokú bíróság törvény rendelkezése ellenére alkalmazta a törvényi vélelmet, így törvénytelenül rendelkezett a vagyonekobbzásról. Mivel az Ingatlan törvényes eredete és forrása bizonyított volt az eljárás során, nem eshetett volna vagyonekobbzás alá.

Az egyszerűsített felülvizsgálat azonban nem vezetett eredményre, azt a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságok jogerősen elutasították.

Az egyszerűsített felülvizsgálatot elutasító határozat ellen benyújtott fellebbezésben az Indítványozó hivatkozott a régi Btk.-t módosító, 2001. évi CXXI. törvény indokolására:

„A vagyonekobbzás már a hatályos szabályozás szerint sem jelent vagyoni jellegű büntetést, mivel az elkövető jogszerűen szerzett vagyonát nem érinti. [...] Az általános szabály alóli kivételként a vagyonekobbzást nem lehet elrendelni arra a vagyonra, amelynek törvényes eredete bizonyított.”

A törvény kizárólag a törvénytelen vagyon elvonását rendeli el, a törvényes vagyonnak védettnek kell maradnia.

V.2. A vagyonekobbzás szabályozásának középpontjában az Alaptörvény XIII. cikkében elismert, **tulajdonhoz való alapvető jog** áll. Ezen intézkedés ugyanis a tulajdonhoz való alkotmányos jogot érinti, s azt nem csupán korlátozza, hanem annak teljes elvonását teszi lehetővé.

Az Alaptörvény kimondja az alapvető jogok tiszteletben tartásának követelményét, s rendelkezik arról is, hogy védelmük az állam – s az állam nevében eljáró szervek – elsőrendű kötelezettsége:

Alaptörvény I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Ezen alaptörvényi rendelkezés alapján a bíróság feladata az, hogy körültekintően vizsgálja a tulajdonhoz való alapvető jogot érintő intézkedés alkalmazhatóságát. A bíróság – alapjogvédelmi kötelezettségénél fogva – nem dönthet önkényesen minden, az elkövető rendelkezése alatt vagy tulajdonában álló vagyon elvonásáról. Ez ugyanis az alapjog teljes elvonását jelenti. Az alapjog korlátozása, illetve elvonása pedig szigorú, Alaptörvényben rögzített szabályokhoz kötött.

Az általános alapjog-korlátozási teszt szerint: *„Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”*

A kifejezetten a tulajdonvédelem körére vonatkozó közérdekűségi teszt szerint továbbá: „Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

Alapjog-korlátozás tehát csak és kizárólag törvényi szinten, a szükségesség-arányosság tesztjét, illetve a speciális közérdekűségi tesztet figyelembe véve történhet. Ezek az alapjog védelmét szolgáló garanciális szabályok.

Ezen garanciális alapjog-védelmi rendelkezések alapján alakította ki a törvényalkotó a vagyonekobbzás szabályait, mely intézkedés jelentős és súlyos beavatkozást jelent a tulajdonhoz való alapjogba, ugyanis annak állami elvonását teszi lehetővé.

A törvény ugyan felállít egy vélelmet a bünszervezetben való részvétel ideje alatt szerzett vagyon eredetét illetően, mellyel megkönnyíti a bűnüldöző hatóságok munkáját. Ezen intézkedés jogpolitikai indoka, hogy ne a hatóság feladata legyen minden egyes vagyontárgy eredetének igazolása, s a vagyonekobbzás kockázatát a bünszervezetben résztvevő, bűnös elkövetőknek kell viselniük. Fontos és garanciális szabály azonban, hogy amennyiben ez a vélelem az eljárás során megdől, akkor nem alkalmazható a vagyonekobbzás. A tulajdonhoz való alapvető jog korlátozása ugyanis nem történhet bírói önkény által, a tulajdonhoz való jog védelmét szolgáló törvényi rendelkezéseket figyelmen kívül hagyva.

Az egyszerűsített felülvizsgálat során eljáró másodfokú bíróság indokolása szerint a vagyonekobbzás melletti törvényi vélelmet illetően az ellenkező bizonyítására lehetőség van, a bizonyítási teher azonban fordított, ami azt jelenti, hogy kétséget kizáró módon a vagyoni érdekeltnek kell igazolni azt, hogy az adott vagyontárgy törvényes forrásból származott. A Fővárosi Törvényszék szerint ebben a helyzetben a Be. 7.§ (4) bekezdése nem a bizonyítót, hanem a vélelmet védi, így ezen elv sérelmére a jogi képviselő jelen ügyben alaptalanul hivatkozott. A Fővárosi Törvényszék ezen indokolását azonban semmilyen törvényi rendelkezés nem támasztja alá. A bizonyítási teherre vonatkozó büntetőeljárás alapelv, mely szerint: „a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt *terhére*”, nem vonatkoztatható mindenféle bizonyításra. A törvényi értelmezés szerint ez az alapelv csupán a terhelt *terhére* vonatkozó bizonyítást nehezíti meg. A Be. ugyanis nem mondja ki az elv ellenkezőjét, miszerint „a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt *javára*”. Erre tehát a másodfokú bíróság törvényrontó értelmezéssel hivatkozott.

A jelen panaszban sérelmezett bírói döntések – mind az alapítélet, mind az egyszerűsített felülvizsgálat során hozott jogerős határozat – álláspontom szerint önkényesen, törvényi felhatalmazás ellenére vonták el az Indítványozó tulajdonát azzal, hogy a törvényi vélelem megdöntése ellenére alkalmazta a vagyonekobbzást – illetőleg az egyszerűsített felülvizsgálat esetén nem mondta ki a vagyonekobbzás törvényellenességét. Az Indítványozó ugyanis számos okirattal, bizonyítékkal igazolta a vagyon törvényes eredetét, megdöntve ezzel a törvényi vélelmet. A tulajdonhoz való alkotmányos jogot érintő, s így garanciális szabályokhoz kötött vagyonekobbzás elrendelése, illetőleg annak fenntartása tehát törvényt sértő módon történt, s így sérti az Indítványozó Alaptörvényben biztosított tulajdonhoz való jogát.

V.3. Indítványozó tulajdonának elvonása továbbá az Alaptörvény XXIV. cikkében foglalt, megfelelő **indokolásra** vonatkozó alkotmányos követelményt is sérti.

A bírói indokolás legnyilvánvalóbb és elsődleges funkciója, hogy az érintettek számára meggyőzően bizonyítsa az adott határozat szakmai megalapozottságát és bármiféle önkényességtől való mentességét. E funkció alkotmányos kapcsolódási pontja a jogállamiság elve. A bíróságok működésük során ugyanúgy, sőt deklaráltan, a jogszabályok alá vannak rendelve, mint bármely más szervezet vagy személy, a külvilág ugyanakkor nem tudja

ellenőrizni a határozat jogszerűségét, ha nem ismeri meg az ügyet eldöntő bíróság érveit. A megfelelő színvonalú indokolás konkrét garanciát jelent a jogszerűség betartására. Az indokolásnak jó értelemben vett „fegyelmező” hatása van, amely segít kizárni az érzelmi elfogultságot vagy a szakmailag átgondolatlan döntéshozatalt. A bírónak nem elég meghoznia a határozatot, racionális érvekkel meg is kell védenie azt.

Az indokolási kötelezettség közvetlen kapcsolatban van a tisztességes eljáráshoz való joggal. Ezen jog nem csupán a jogállami követelményeknek megfelelő eljárási szabályok maradéktalan betartásának terhét rója a bíróságokra, hanem azt is, hogy ezek a szabályok megfelelő hatékonysággal érvényesüljenek. Ezért nem csupán az lehet alkotmányosértő, ha az eljáró bírónak felróható okból teljesen hiányzik az indokolás, hanem az is, ha az indokolás csupán formális, túl sematikus vagy nagyon általános: a felek vagy a terhelt nem tudja meg belőle, hogy melyek voltak a döntés melletti jogi érvek.

Az alapeljárásban elsőfokon eljáró bíróság elfogadta a hivatkozott közokiratot a törvényi vélelem megdöntésként. Azzal szemben a másodfokú eljárás során sem merült fel semmilyen egyéb bizonyíték, annak valóságát, illetve tartalmát más bizonyíték nem cáfolta a másodfokú eljárás során sem. Erre vonatkozóan a másodfokú bíróság nem is vett fel egyéb bizonyítást. Ennek ellenére a Fővárosi Törvényszék elrendelte az Indítványozó tulajdonjogát korlátozó intézkedést. Amennyiben a Fővárosi Törvényszéknek – ha a közokirat tartalmával, vagyis az ellenbizonyítással kapcsolatban aggályai merültek fel – az eljárás során vizsgálnia kellett volna a vagyonekbevitel alkalmazhatóságát. Vizsgálnia kellett volna, hogy az ellenbizonyítás miatt nem foghat helyt, s így miért alkalmazza a vagyonekbevitel mellett fennálló törvényi vélelmet. Mindezt továbbá az ítéletben részletezni és megfelelően indokolni kellett volna. Ehelyett a másodfokú bíróság – bizonyítási eljárás lefolytatása és a bizonyítékok érdemi értékelése nélkül – csupán megállapította, hogy a hivatkozott közokiratba foglalt nyilatkozat nem alkalmas azon következtetés megdöntésére, miszerint az Ingatlan bűncselekmény elkövetéséből ered, az ellenbizonyítékot érdemi indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta és elrendelte a vagyonekbevitelt. Indokolásként csupán azt rögzítette ítéletében, hogy a másfél évtizeden keresztül megvalósuló, 100.000 amerikai dollárnyi támogatás megtörténte életszerűtlen, annak tényét a hivatkozott közjegyzői okiraton kívül semmilyen egyéb adat nem támasztotta alá. Mindezen adatok összevetésével a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem vonható le más következtetés, mint hogy az adott ingatlan bűncselekmény elkövetéséből származó vagyon, ezért a vagyonekbevitelnek helye van. A másodfokú bíróság ezen bizonyíték-mérlegelő tevékenysége csupán látszólagos. A hivatkozott közokirat tartalmát ugyanis az eljárás során semmi nem cáfolta. Ennek ellenére a másodfokú bíróságban kialakult egy benyomás arról, hogy az adott ingatlan márpedig bűncselekmény elkövetéséből ered, s ezt próbálta megindokolni ítéletében. Racionális érveket azonban nem tudott felhozni döntése alátámasztására, így indokolása látszólagossá, formálissá vált, teret hagyva az érzelmi elfogultságnak, illetve a szakmailag átgondolatlan döntéshozatálnak.

A közokirat tartalmának, illetve bizonyító erejének kétségbe vonása továbbá nem csak felületes mérlegelést jelent, hanem konkrét jogszabályt is sért.

A közokirat jellemzőit ugyanis a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § az alábbiak szerint fogalmazza meg:

(1) A közokirat olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő módon állított ki.

(2) A közokiratot az ellenkező bizonyításáig valódinak kell tekinteni, a bíróság azonban az okirat kiállítóját hivatalból is felhívhatja nyilatkozattételre az okirat valódisága tekintetében.

A hivatkozott közokirat a Pp. 323. § (1) bekezdés szerinti közokirati feltételeknek megfelel, ekként kétségtelenül közokiratnak tekintendő. Ekként az ugyanezen szakasz (2) bekezdés szerinti jogkövetkezmény is érvényes a tekintetben, hogy azt ellenkező bizonyításig valódinak kell tekinteni, vagy amennyiben valódisága tekintetében kétség merül fel, kiállítóját fel lehet hívni a valódiság tekintetében.

A Fővárosi Törvényszék a becsatolt közokirat tartalmát nem fogadta el valódinak, ugyanis az ellenbizonyítást nem fogadta el sikeresnek. Így a bíróság, mint jogalkalmazó szerv megszegte a legalapvetőbb törvényi rendelkezéseket, nem vette figyelembe a közokirati jelleghez fűződő elemi elvárásokat és sértette a kiszámítható és egységes jogalkalmazás, továbbá a jogbiztonság követelményét.

A becsatolt bizonyítási eszköz közokirati jellege a tartalom bizonyítottságát jelenti, annak ellenkező bizonyításáig. Ilyen ellenkező ellenbizonyíték a másodfokú eljárás során nem merült fel, ennek ellenére a másodfokú bíróság nem fogadta el a hivatkozott közokirat tartalmát valódinak.

A Fővárosi Törvényszék vagyonek Kobzásra vonatkozó döntése tehát törvénysértő mérlegelésen alapul és érdemi indokolást nem tartalmaz.

V.4. A törvénysértően elrendelt vagyonek Kobzás és az ennek révén keletkezett alapjogsérelem kiküszöbölésére szolgál az új Be. által bevezetett egyszerűsített felülvizsgálat jogintézménye. Ezen eljárás funkciója a törvénysértő intézkedések hatályon kívül helyezése, így a törvénysértések, alapjogsértések egyszerűsített eljárásban való megszüntetése.

Az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás során eljáró bíróságoknak kötelessége a törvénysértő intézkedés hatályon kívül helyezése. Amennyiben ezen kötelezettségüknek nem tesznek eleget, a fent kifejtettek szerint ugyanúgy sértik döntésükkel a vagyoni érdekelt alapjogait, mint a vagyonek Kobzás elrendelésével az alapeljárásban eljáró másodfokú bíróság.

V.5. Bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Abtv. 29. § szerint: „Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.”

A vagyonek Kobzást elrendelő és az egyszerűsített felülvizsgálat során eljáró bíróságok törvénysértő mérlegelésen alapuló és érdemi indokolást nem tartalmazó döntései a fent kifejtettek alapján önkényesen korlátozták az Indítványozó tulajdonhoz való alapvető jogát és sértették az Alaptörvényben foglalt indokolási kötelezettséget. Az eljáró bíróságok nem vették figyelembe a tulajdonhoz való jog alapvető jogi jellegét, az annak korlátozását szabályozó alaptörvényi és törvényi rendelkezéseket, továbbá indokolásuk racionális érveket nélkülöző formális indokolásnak tekinthető.

A Fővárosi Törvényszék anélkül vonta el teljesen az Indítványozó alapvető jogát, hogy az alapjog-korlátozásra vonatkozó alapjogi tesztet figyelembe vevő törvényi rendelkezéseket megfelelően figyelembe vette volna. A bíróság alapjogokat tiszteletben tartó, törvényes és

megalapozott eljárása esetén az Indítványozó tulajdonjogának elvonására nem került volna sor. Ezen alapjogsértést az egyszerűsített felülvizsgálat során eljáró bíróságok sem küszöbölték ki. A vagyonek Kobzásra vonatkozó önkényes, érdemi indokolást nem tartalmazó bírói döntések - Indítványozó ingatlan tulajdonának elvonása révén – az Indítványozó és édesanyja megélhetését, lakhatását sodorták veszélybe.

Úgy gondolom, hogy a jelen alkotmányjogi panaszban felvetett kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőséggel bír. A vagyonek Kobzás, mint alapvető jogot korlátozó intézkedés alkalmazása ugyanis jelentős beavatkozást jelent a terheltek és vagyoni érdekeltek tulajdonhoz való alapjogába. Az erről való bírói döntésnél fokozottan meg kell követelni a törvényi szabályok betartását, az indokolási kötelezettség megfelelő teljesítését annak érdekében, hogy a kérdéses alapjogba történő bírói beavatkozás ne legyen önkényes és kiszámíthatatlan. A mérlegelési jogkört ezen döntéseknél a legkisebb mértékűre kell szorítani és meg kell követelni, hogy az eljáró jogalkalmazó szervek a lehető legjobban ragaszkodjanak a törvényi szabályok betartásához és a törvény céljának figyelembe vételéhez. Ugyanis ha egy jogrendszerben egy alapjogba ilyen szintű diszkrecionális beavatkozás történhet, az felveti az alapjogok tiszteletben tartására vonatkozó, nemzetközi egyezményekben is vállalt követelményének megsértését.

V.6. Összegezve: a T. Alkotmánybíróság felé benyújtott alkotmányjogi panaszban foglaltak és a fent kifejtett indokok alapján rögzíthető, hogy a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 2.Bpk.XVIII.482/2022/2. számon egyszerűsített felülvizsgálati eljárás keretében hozott elsőfokú és a Fővárosi Törvényszék 24.Beüf.8973/2022/4. számon hozott másodfokú végzése, továbbá az alapeljárásban a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság által 21.Bf.12.661/2018/135. számon meghozott másodfokú ítélet vagyonek Kobzásról rendelkező része sérti az Indítványozó Alaptörvény XIII. cikkében biztosított, tulajdonhoz való alapvető jogát, továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jog részét képező és az Alaptörvény XXIV. cikkében biztosított indokolási kötelezettséget.

A fent előadott tényállás alapján kérem a T. Alkotmánybíróságot, állapítsa meg a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 2.Bpk.XVIII.482/2022/2. számon egyszerűsített felülvizsgálati eljárás keretében hozott elsőfokú és a Fővárosi Törvényszék 24.Beüf.8973/2022/4. számon hozott másodfokú végzéseinek, továbbá az alapeljárásban a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság által 21.Bf.12.661/2018/135. számon meghozott másodfokú ítélete vagyonek Kobzásról rendelkező részének alaptörvényellenességét és semmisítse meg ezen bírói döntéseket, mivel az sérti az Alaptörvény XIII. cikkében biztosított, tulajdonhoz való alapvető jogot és az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jog részét képező és az Alaptörvény XXIV. cikkében biztosított indokolási kötelezettséget.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésében foglaltakra tekintettel kijelentem, hogy a jelen alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Az Alkotmánybíróság 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozata az Alkotmánybíróság ügyrendjéről 32. § (3) bekezdésében foglaltakra tekintettel kijelentem, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás, illetve nem kezdeményeztek perújítást (jogorvoslatot a törvényesség érdekében).

Mellékletek:

- 1. ügyvédi meghatalmazás

- 2. elsőfokú ítélet
- 3. támogatásról szóló közokiratba foglalt nyilatkozat
- 4. másodfokú ítélet
- 5. Artisjus Magyar Szerzői és Jogvédő Iroda Egyesület igazolása
- 6. az Indítványozó felülhitelesített nyilatkozata
- 7. ösztöndíjról szóló igazolás
- 8. I. r. terhelt nyilatkozata
- 9. egyszerűsített felülvizsgálati indítvány
- 10. a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 2.Bpk.XVIII.482/2022/2. számú végzése
- 11. egyszerűsített felülvizsgálati indítványt elutasító végzéssel szembeni fellebbezés
- 12. a Fővárosi Törvényszék 24.Beüf.8973/2022/4. számú végzése

Budapest, 2022. szeptember 14.

Tisztelettel:

Indítványozó

 DR. HORVÁTH VIVIEN

**dr. Horváth Vivien
meghatalmazott jogi képviselő**

